

POLITISK ORIENTERING 18. februar 2016: Rusland tager strategisk lederskab/ Bail-in ikke holdbart/ Gennembrud for Fusionskraft

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

**Det transatlantiske
finanssystem er færdigt
– Der findes kun en løsning
med Rusland og Kina.
Af Helga Zepp-LaRouche**

14. februar 2016 – Det kan siges præcis så slagfærdigt: Europas og USA's finanssystem er allerede dødt, men begravelsen har endnu ikke fundet sted. Der finder bankkrak sted i hobetal, og centralbankernes berømte værktøj viser sig virkningsløse, eller også gør de katastrofen endnu værre. Det er på allerhøjeste tid at gøre en ende på kasinoøkonomien og virkeliggøre et Grand Design for opbygningen af

verdensøkonomien, og først og fremmest i Sydvestasien og Afrika! Og samarbejdet med Kina om den Nye Silkevej er den bedste tilgang til dette!

Download (PDF, Unknown)

En løsning på Wall Streets panik – uden Obamas Verdenskrig

15. februar 2016 (Leder fra LaRouchePAC) – Den transatlantiske finansielle panik, der nu er ved at udvikle sig, er værre end den i 2008; den har bragt os helt ud på randen af et sammenbrud i økonomi og civilisation.

Selv om Wall Street insisterer voldsomt på, at »det kun er de europæiske banker«, så er dette en løgn, der afsløres af deres eget bjerg af dårlige værdipapirer, der løber op i billioner af dollar, og med deres derivater, der nu begynder at nedsmelte. Vi afventer det første krak af en storbank, måske så tidligt som i denne måned, eller i denne uge. Men den virkelige panik bliver det, der følger efter. En milliard dollar stor derivatmængde binder alle disse storbanker sammen, siden man afskaffede Glass-Steagall. De har allerede reduceret de transatlantiske og japanske økonomier til under nulvækst; deres kollaps vil tilintetgøre disse økonomier.

Vi kan redde USA fra bankerot og kollaps. Kongressen kan vedtage nødforholdsregler. Med en Glass/Steagall-reform kan Kongressen lukke Wall Street ned, og dernæst begynde at skabe statskreditter til investeringer i reel produktivitet i den

amerikanske økonomi – for første gang i et halvt århundrede. Dette vil kræve en mission med en videnskabelig drivkraft, med et fuldt ud genoplivet amerikansk NASA-program, i samarbejde med især Kinas, Indiens og Ruslands rumprogrammer.

At redde USA fra bankerot vil kræve mere end Wall Streets betingelsesløse overgivelse; det vil også kræve, at Kongressen fjerner Barack Obama fra magten, eller også kunne Wall Streets panik ende med Obamas verdenskrig.

Vi står på randen af en invasion af Syrien fra tyrkisk-saudisk hold, der handler efter planer, som er lagt med Obamas forsvarsminister Ashton Carter, og som direkte sætter en krig med Rusland på spil.

Dette træk, som nu kunne komme over os, giver ingen mening. Det er vanvittigt for et i stigende grad bankerot og miskrediteret Saudi Arabien, samt et allerede destabiliseret Tyrkiet, at iscenesætte en illegal invasion og sætte planeten på randen af verdenskrig. Den russiske præsident Putins intervention siden september 2015 skabte ikke alene alternativet til ISIS/al-Qaedas overtagelse af hele Syrien; dette alternativ har også succesfuldt bevæget krigen tæt på en våbenhvile.

Disse truende angribere er irrelevante. Krigsfaktoren er Obama, og de britiske bankierer og kongelige, der kontrollerer ham. Hvis Obama åbenlyst går ind for tyrkiske og saudiske skakbrikker, der truer med en krig, der kan ødelægge civilisationen, så kunne denne handling give bagslag i form af at forårsage hans fjernelse fra præsidentembedet ved at anvende det 25. forfatningstillæg.

Den større krigsfaktor er det nu hastigt fremadskridende kollaps af Europas og USA's banksystemer og økonomier. Virkeligheden er Wall Streets panik. Vi skal holde os til jobbet med at lukke det ned omgående. Hvis vi gør det, har vi – sammen med Rusland og dets allierede Kina – midlerne til at

forhindre Obamas verdenskrig.

Billede: Han venter og håber på virkelig forandring. FDR-mindesmærke, Washington, D.C. Krediteret Norman Maddeaux.

(Skulpturen henviser til præsident Franklin Roosevelts ugentlige søndags-radioudsendelser, kaldet 'Fireside Chats', hvor han talte direkte til det amerikanske folk om den politik, han havde til hensigt at gennemføre.

Forslag til fordybelse: et udvalg af FDR's vigtigste 'Fireside Chats' kan læses her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php> -red.)

RADIO SCHILLER den 15. februar 2016: Hvornår krakker den første storbank i Europa? Tyrkiet og Saudi Arabien på vej ind i Syrien? Gravitationsbølger

Med formand Tom Gillesberg

SPØRGSMÅL OG SVAR med formand Tom Gilleberg den 11. februar 2016: Deutsche Bank i krise//Kampen om Aleppo

---

Deutsche Bank fører an i faldet

9. februar 2016 – Midt i denne uges finansielle kaosbegivenheder fører Deutsche Bank an i faldet. Mandag faldt bankens aktier 9,5 procentpoint fra fredag på trods af en erklæring fra banken mandag om, at den havde midlerne til at honorere forfaldne betalinger på obligationslån. Her til morgen sendte meddirektør John Cryan personligt en e-mail til bankens personale og sagde, at de kunne berolige kunder med, at »Deutsche Bank fortsat er bundsolid i betragtning af vores stærke kapital og risikoposition«. Han udtalte desuden, at det fortsat var bankens kurs at fortsætte med at holde udgifterne i skak ved at skære ned på omkostninger, dvs. afskedige personale.

Selv den tyske finansminister Wolfgang Schäuble gav sit besyv med. Han talte i Paris, hvor han deltog i et EU-finansministtermøde. Da journalister spurgte ham om banken, sagde Schäuble, at han »absolut ikke er bekymret mht. Deutsche Bank«.

I dag faldt bankens aktier endnu 5 procent på Frankfurts børs, hvilket bragte tabet for i år – dvs. på under to måneder – op over 40 procent.

Blandt andre markante begivenheder på verdensmarkedet kan nævnes, at Japans 10-årige statsobligationer faktisk faldt til kategorien for negativt afkast, med 0,01 procent – hvilket er første gang nogensinde i nogen G7-nation.

RADIO SCHILLER den 9. februar 2016: Finansverden i opløsning//Syrien

Med formand Tom Gillesberg

Franske banker sidder op til ørerne i dårlige lån i olie og gas

5. februar 2016 – Som sædvanlig skjuler Frankrig de store rotter i sit banksystem. Denne gang drejer det sig om deres eksponering til olie- og gasmarkederne, der konfronteres med et kollaps i priserne. *Bloombergs* faste skribent Lionel Laurent har et indlæg, hvor han jamrer over de

»uigennemsigtige« data, som de franske banker hidtil har afsløret.

Han skriver, »Frankrigs banker, der længe har brugt deres profitable operationer inden for forbrugerbankvirksomhed til at finansiere udvidelse af lån til selskaber, er blandt de mest eksponerede til olie- og gasindustrien.«

Han citerer Jonathan Tyce fra *Bloomberg Intelligence*, der anslår eksponeringen i de franske topbanker, inklusive Crédit Agricole, BNP Paribas, Société Générale og Natixis til mere end 100 mia. euro, hvor disse banker er blandt de syv europæiske toplångivere med eksponering til energiselskaber, og blandt de øverste fem mht. metal- og mineselskaber, iflg. analytikere hos Nomura.

Procentdelen af lån i energisektoren fra disse banker i forhold til den totale långivning er som følger: Crédit Agricole, 10 %; Société Générale, 6 %; BNP Paribas, 5 %; og Natixis, 7 %.

Det andet problem er, at bankerne ikke har henlagt ekstra kapital til at dække tab og ikke ligefrem er åbne omkring deres eksponering, arten af deres låntageres sikkerhedsstillelse eller om de risici, som de selskaber, der låner ud til, udgør.

Et andet sort hul i dette spørgsmål om energilån findes i Holland, der er centrum for oliespotmarkedet. Laurent rapporterer, at alene ING Bank har en portefølje af energilån til 29 mia. euro, der udgør omkring 14 % af bankens totale udlån til selskaber. Den 4. feb. udsendte ING en erklæring, der sagde, at banken forventede at træffe bestemmelser om lån til 3,8 mia. euro, hvis oliepriserne forblev på samme, aktuelle lave niveau. Banken sagde, at de andre dele af udlånene er »noget eksponeret« til risikable oliepriser. Laurent jamrer også over, at ING også opfører sig »uigennemsigtigt« omkring hele situationen.

Crédit Suisse sagde i går, at dets nettoudlån til olie- og gasindustrien i alt var 9,1 mia. dollar, men signalerede samtidig, at der ikke er grund til bekymring. Med hensyn til Deutsche Bank, så nægter den af afsløre sin eksponering til energiindustrien og ville kun sige, at den var »undervægtig« i forhold til sektoren.

Investorer trækker sig ud af synkende Deutsche Bank

5. februar 2016 – *Frankfurter Allgemeine Zeitung* skrev i dag, at BlackRock og Qatar, de to største aktieindehavere i Deutsche Bank, muligvis trækker sig ud, hvis tingene bliver værre. Den regerende familie i Qatar har allerede tabt næsten 1,3 mia. euro. Andre regeringsinstitutioner, der er investorer, har for længst solgt deres aktier. Union Investment, en tysk fond, der ejes af Raiffaisen bankerne og kreditsammenslutninger, har halveret deres aktier i Deutsche Bank til 0,6 % og advarer mod i det hele taget at investere i aktier. »Investorer har i øjeblikket ingen tillid til banker«, siger UI-direktør Helmut Hipper. Coco-obligationer nærmer sig især betalingsstandsning.

Ifølge websiden scenarieconomici.it ønsker Bruxelles og Berlin at skjule »det virkelige europæiske problem: et kæpemæssigt finansielt, sort hul, der er ved at blive skabt i Tyskland«. Aktier i Deutsche Bank er faldet 35 % siden begyndelsen af 2016. Banken har for 64 billioner euro i fiktiv værdi af derivatinvesteringer, fem gange BNP'et i de 19 eurozone-lande, og en gearingsrate på 3,5 % (mod 4,9 % i Unicredit og 6,9 % i Banca Intesa, de to største, italienske banker).

Credit default swaps på Deutsche Bank står nu til 167, en stigning på 60 % siden årets begyndelse. Til sammenligning står CDS på Intesa og Unicredit på hhv. 100 og 136. Kun Monte dei Paschi di Siena er højere, 279, men MPS er kendt for at være i vanskeligheder.

POLITISK ORIENTERING den 4. februar 2016:

**Vi stifter Schiller
Partiet//atomkrig//
O'Malley trækker
sig//Deutsche Bank i krise**

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Video i 2 dele:

1. del:

2. del:

EIR korrespondent Michelle Rasmussen spurgte Udenrigsminister Kristian Jensen om faren for atomkrig imod Rusland og Kina efter han holdt en tale for Udenrigspolitisk Selskab på Københavns Universitet den 4. februar 2016.

Rødt flag for Deutsche Bank; Ny udløser for krise

Februar, 1., 2016 – Deutsche Bank, den andenstørste i Europa med den største eksponering over for derivater i nogen bank i verden, er tæt på ikke at betale forfaldne beløb på en superrisikabel form for »bankkapital«, midt i tab på regnskabet til mange milliarder euro og enorme bøder for illegal aktivitet. Hastemøder mellem investorer og chefen for bankens bestyrelse finder sted, iflg. den tyske erhvervsavis *Handelsblatt* i dag.

De instrumenter, der er tale om, kaldes betingede konvertible obligationer ('contingent convertible bonds'), eller »co-co's«, der er så risikable, at ejerne ikke kan kalde manglende betalinger på dem for betalingsstandsning; betalinger på dem afhænger af bankens kapitalniveau. Deutsche Bank udstedte blot 29. jan. en erklæring, hvor de sagde, at de »mener«, de kan erlægge deres co-co-betalinger, der nu forfalder. Men det gør ikke den store forskel, da der er klare beviser for, at bankens kapital er ved at bortsmelte i de massive tab, bøder og nye henlæggelser til retssager, som er nødvendiggjort af stadigt nye undersøgelser for kriminel aktivitet.

Handelsblatt kommenterede, at »sæden til bankens fallit er blevet sået«. Investorer mener, at banken har brug for en hurtig reorganisering for at overleve, og ikke den langsomme, som dens direktion forfølger. Chefen for en bestyrelse er blevet indkaldt til et slags hastemøde med store investorer/aktieindehavere, og kan blive bedt om at træde tilbage, som de to direktører allerede er.

Disse »co-co«-obligationer er ikke alene betingede – dvs., at

betalinger på dem er betinget af bankens overordnede kapitalniveau – men er også konvertible – dvs., at, i en insolvenskrise konverteres de til egenkapital, lige som bail-in-obligationer, en egenkapital, der sandsynligvis er meget lidt eller intet værd.

De store, schweiziske banker, for at tage et eksempel, er fuldstændig proppet med »co-co's«; UBS og Credit Suisse har tilsammen for 18 milliarder schweizerfranc i sådanne udestående obligationer, og andre banker har promoveret dem som »den bedste værdi i bankobligationer« pga. deres højere rentesatser.

RADIO SCHILLER den 1. februar 2016:

LaRouche: Trussel om atomkrig//

Italienske banker//

USA's præsidentkandidat Martin O'Malley//

Genopliv rumprogrammet

Med næstformand Michelle Rasmussen

Relevante links:

LaRouchePAC fredags-webcast om bl.a. USA's præsidentkandidat

Martin O'Malleys støtte til Glass/Steagall-bankopdeling

Danmarks første astronaut Andreas Mogensen:
EIR interview

Fred gennem internationalt samarbejde om rumfart.
Interview med Andres Mogensen, første dansker i rummet.
Dansk version af en EIR artikel fra den 19. september 2015

Lyndon LaRouche: Man kan ikke standse den globale, systemiske, finansielle nedsmeltning uden at udslette Wall Street

Leder fra USA, 31. januar 2016 – Hele det transatlantiske finanssystem, inklusive Wall Street, befinder sig under kvalerne af det totale krak, og skriften er på væggen, kommenterede Lyndon LaRouche den 29. jan. Wall Street må erklæres bankerot, punktum, ellers vil det ikke være muligt at producere den reelle rigdom, der er nødvendig for at trække økonomien tilbage fra randen af undergang, sådan, som Franklin Roosevelt gjorde det.

Den globale, finansielle disintegration skrider frem i accelererende tempo her i begyndelsen af 2016 præcis, som LaRouche forudsagde, at den ville tilbage i midten af december måned 2015. Det britiske imperiums »bail-in«-krigslist

(overlagt tyveri og ekspropriering af værdier), som LaRouche sagde, var folkemord og aldrig ville kunne fungere, fungerer rent faktisk ikke. Der er nu en panikslagen indsats i gang i Wall Street og City of London for at sætte tempoet op for god gammeldags, kvantitativ lempelse ('pengetrykning') og bail-out (statslige bankredninger) i et forsøg på at hindre en total nedsmeltning. Den japanske Centralbanks overraskende beslutning i dag om at sænke rentesatsen til det negative område, fra +0,1 % og ned til -0,1 %, er en refleksion af denne panik.

Den italienske regerings aftale med EU om at give Italien muligheden for at oprette en *de facto* »dårlig bank« ved at yde regeringsstøtte til CDS-derivater for at dække de lån, der viser indtægter (non-performing loans, NPL'er) på bankernes regnskaber, blev yderligere udarbejdet for at åbne op for et helt nyt marked, hvor gribbefondene kan kaste sig over denne kategori af italiensk gæld. Og de italienske bankers NPL'er udgør ikke 17 % af deres portefølje, som det rapporteres officielt, men er snarere det dobbelte heraf, iflg. en pålidelig senior-efterretningskilde i Washington, der beskrev den umiddelbart forestående nedsmeltning af det italienske banksystem som »et akut systemisk problem«.

Der er en utilsløret panik blandt så adstadige talerør for Det britiske Imperium som *The London Economist* og *The Telegraph*, der erkender krisens alvor, men som brygger den ene dækhistorie efter den anden sammen med hensyn til årsagen, snarere end at konfrontere den kendsgerning, at hele deres system er bankerot og dødt. Ud over at give Kina skylden, fokuserer de nu på den beslutning, som formanden for Federal Reserve (USA's Centralbank), Janet Yellen, traf i midten af december måned om at sætte rentesatsen op en smule, som den angivelige årsag til den aktuelle nedsmeltning. Den 28. jan. havde *The Economist* en artikel med overskriften, »Federal Reserve får det bedste ud af den dårlige situation, den har skabt« og klager over, at »problemet er, at Federal Reserve

ikke holder møde igen før til marts. Forude ligger der lange uger, hvor der kunne opstå alle mulige former for ravage på finansmarkedet. Hvis panikken er tilstrækkelig slem, kunne Fed indkalde til et ekstraordinært møde for at handle, hvor prisen ville være at afgive det signal, at situationen i sandhed er dystert (og at de havde begået en enorm brøler i december). Men hvis Fed vælger at vente, mens markederne gør det, de gør, kunne en omstødelse af politikken til marts komme for sent til at forhindre en skrap deceleration i den amerikanske økonomiske aktivitet« – dvs., en total nedsmeltning.

Jeremy Warner fra *Telegraph* forsøgte også at give Yellen skylden for det aktuelle rod, men advarede om, at situationen nu er ude af kontrol: »Finanssystemets Herrer er ved at skride ud af kontrol« lyder hans overskrift, og han fremfører, at »finansmarkeder er på farlig vis blevet afhængige af centralbankernes billige, monetære steroider – der således skaber endnu mere gæld. Har USA's Federal Reserve begået en frygtelig fejltagelse ved at hæve renten? ... Der har lydt næsten hysteriske krav om, at Fed skal omstøde denne beslutning«.

RADIO SCHILLER 25. januar 2016: Løsningen på flygtningekrisen: Silkevejen og Marshallplan

til Mellemøsten

Med formand Tom Gillesberg

Helga Zepp-LaRouche responderer til den tyske finansminister Schäubles krav om en Marshallplan til løsning af flygtningekrisen

24. januar 2016 – Fuldstændig uventet for de fleste brugte den tyske finansminister Wolfgang Schäuble lejligheden som deltager på diskussionspanelet om »Europas fremtid« på det Økonomiske Verdensforum i Davos, Schweiz den 21. jan. til at foreslå, at en »koalition af de villige« skulle investere »milliarder« i udviklingen af Mellemøsten og Afrika. Dette kommer mindre end en uge efter Zepp-LaRouches seneste artikel om spørgsmålet, med overskriften: **»Løsningen på den europæiske flygtningekrise er en Silkevejs-Marshallplan!«**.

Vi må »investere milliarder i disse områder« for at dæmme op for strømmen af folk, der flygter til Europa, sagde Schäuble. »Vi behøver en Marshallplan for de områder, der er ved at blive ødelagt«, erklærede han. Og i betragtning af, at en række europæiske lande har nægtet at acceptere påtvungne kvoter af flygtninge, foreslog han en »koalition af de

villige« til at finansiere en udviklingsplan og lovede støtte fra Tyskland. Han erklærede sig endda enig med den græske premierminister Tsipras i, at de ville være skamfuldt for Europa at forvandle sig til et »fæstning« og nægte de mennesker, der befinder sig uden for grænserne, adgang.

Stifter af Schiller Institutet Helga Zepp-LaRouche har længe foreslået et initiativ i lighed med Marshallplanen for Sydvestasien og Afrika, og hun er medforfatter af en **EIR-Specialrapport om projektet for Verdenslandbroen**, der inkluderer netop disse områder. I en artikel med et internationalt overblik, skrevet 22. jan., (**»Kinas Ny Silkevejspolitik er løsningen på flygtningekrisen!«**) spørger hun, hvad man skal mene om den tyske finansministers tilsyneladende pludselige skift i dette spørgsmål: At netop Schäuble, super-europæeren og bankernes mand og Trojkaens nedskæringsfortaler, pludselig skulle have åbnet sit hjerte for disse staters udvikling? Allerede Henrik IV forsvarede det synspunkt, at, for den gode sags skyld behøvede ikke alle at være motiveret ud fra de højeste idealer; for at opnå målet kræves der hos mange også, at deres egen skjorte brænder. For Schäuble ved, at, uden Schengen – aftalen om at ophæve grænsekontrol inden for EU – ingen euro, og uden euro, intet EU. Eftersom der ikke er nogen solidaritet i EU, er det bedre ikke at udøve pres, der blot gør nederlaget for Lissabontraktatens EU endnu mere åbenlyst, men blot forlade sig på 'de villige'«.

Helga Zepp-LaRouche fortsætter sin artikel med at understrege betydningen af den kinesiske præsident Xi Jingspings nylige besøg i Mellemøsten og hans tilbud om, at disse lande kan gå med i politikken med den Ny Silkevej. Og det på et tidspunkt, hvor det overforgældede finanssystem har kurs mod et nyt kæmpekrak. Som finansminister er Schäuble udmærket klar over dette. Hvis han derfor er seriøs mht. en Marshallplan for Mellemøsten og Afrika, må han promovere Glass/Steagall-reformer i hele Europa, som den eneste måde, hvorpå en

reglementeret afskrivning af den giftige gæld og en udvikling af realøkonomien kan organiseres.

Dette er, slutter Helga Zepp-LaRouche, prøven, der skal vise, om Saul virkelig har konverteret til Paulus.

Tidligere OECD-embedsmand siger, 'Finansielle situation er værre end i 2007'; Bail-in er øverst på dagsordenen

20. januar 2016 – Talerør for City of London, Ambrose Evans-Pritchard, har endelig opdaget bail-in. På sidelinjen af denne uges Verdensøkonomiske Forum i Davos, Schweiz, interviewer han William White, formand for OECD's bedømmelseskomite og tidligere cheføkonom for Den internationale Betalingsbank (BIS), der gav ham en overhaling om den kommende storkrise.

»Situationen er værre end i 2007. Vores makroøkonomiske ammunition til bekæmpelse af nedture er grundlæggende set opbrugt«, sagde White. »De fremvoksende markeder var en del af løsningen efter Lehman-krisen. Nu er de også en del af problemet. Gælden er fortsat opbygget over de seneste 8 år og har nået et sådant niveau i alle dele af verden, at det er blevet en magtfuld årsag til ballade«, sagde han i går til

Evans-Pritchard, *Daily Telegraphs* internationale erhvervsredaktør.

»Det vil blive åbenbart under den næste økonomiske nedgang, at en stor del af denne gæld aldrig vil blive afdraget eller tilbagebetalt, og det bliver ubehageligt for en masse mennesker, der tror, de ejer værdipapirer, der er noget værd. Det eneste spørgsmål er, om vi vil være i stand til at se kendsgerningerne i øjnene og konfrontere det, der kommer, på en reglementeret måde, eller om det vil blive på en ureglementeret måde. Gældseftergivelse er foregået i 5.000 år, så langt tilbage som til sumererne«, tilføjede White.

White påpegede også de europæiske banker, der »allerede har indrømmet, de har lån, der ikke betales på, for 1 billion dollar; de er stærkt eksponeret over for de fremvoksende markeder og fornyer næsten med sikkerhed yderligere dårlig gæld, der aldrig er blevet afsløret«.

White sagde udtrykkeligt, at bail-in – ekspropriering – af bankindsud over 100.000 euro må hjælpe det europæiske banksystem med »at blive genkapitaliseret på en hidtil uset skala«.

Lave rentesatser og kvantitativ lempelse siden krisen i 2008 har ført til gældsbobler i Asien og andre steder. Den kombinerede statsgæld og private gæld er på et absolut højeste med 185 % af BNP i de fremvoksende markeder og 265 % af BNP blandt OECD's medlemmer, en stigning på 35 % siden 2007.

EU-funktionærer tager skridt

med henblik på at knuse statsgæld

19. januar, 2016 – Den hollandske finansminister Jeroen Dijsselbloem, præsident for Eurogruppen af Euro-områdets finansministre, og Andreas Dombret, repræsentant for Bundesbank i ECB-bestyrelsen, kom, hver især, i dag ud og tilskyndede til en nedgradering af beholdningen af statsobligationer i Eurozonens banker. Det er forslaget indeholdt i et udkast, der i december blev indsendt til den tyske Forbundsrag af den tyske vice-finansminister Jens Spahn. Forslaget ville tvinge mange sydlandske banker, særligt i Italien, til dramatisk at øge deres behov for reserver og afslører intentionen om at knuse de lande, der står bag udstedelsen af disse statsobligationer.

"Vi har brug for et mere realistisk regelsæt til behandling af risici ved disse statsobligationer, som bankerne ligger inde med. Krisen har klart vist, at en sådan eksponering ikke er risikofri", skrev Dijsselbloem i en kronik for *Wall Street Journal* den 18. januar. <http://goldlatestnews.org/articles/three-reforms-to-boost-europe-1453147413#>

"I betragtning af de seneste 6 års smertefulde erfaringer, er det blevet mere end åbenbart, at statsobligationer ikke er risikofri", blev Dombret citeret af Bloomberg for at sige. "I min optik er dette et spørgsmål, der må afsluttes, muligvis efter Basel III-reformerne", sagde han den 18. januar i et interview med medier, med overskriften "Glem Basel IV: Bundesbank advarer om bankernes risiko ved statsobligationer."

Dijsselbloem forsvarede ved samme lejlighed bail-in-regimet – når alt kommer til alt, opfandt han udtrykket "Cypernskabelonen", der skulle betyde forslaget om at gøre sådanne ekspropriationer generelle – og han opfordrede til at

fremskynde processen, der fører til en union af kapitalmarkeder, der skal sætte standarden for "simple og transparente sekuritiseringer".

Som vi tidligere har rapporteret, så ville en union af kapitalmarkeder erstatte bankkredit som kilde til finansiering af små og mellemstore virksomheder. I realiteten vil det tvinge lokalbanker til at lukke eller fusionere med investeringsbanker, konfrontere firmaer med dyr obligationsudstedelse, som de fleste af dem ikke har råd til, og kanalisere familieopsparinger ind i kasinoøkonomien.

Foto: Jeroen Dijsselbloem

»Vi konfronteres med Nuets intense uopsættelighed«

»Vi står nu over for den kendsgerning, at, i morgen er i dag. Vi konfronteres med nuets intense uopsættelighed. I denne livets og historiens gåde, som udfolder sig, findes der noget, der hedder at komme for sent. Sendrægtighed er stadig tidens tyv. Livet lader os ofte stå bare, nøgne og modløse over en tabt mulighed. De menneskelige anliggendes tidevand bliver ikke ved med at være flod; der kommer også ebbe. Vel kan vi råbe desperat, at tiden skal holde pause i sin passage, men tiden er døv for hver en bøn og haster videre. Hen over de blegnede knogler og virvaret af rester af utallige civilisationer står de ynkelige ord, 'For sent'. Der er en usynlig livets bog, der skæbnesvangert optegner vor årvågenhed eller vor forsømmelse. Fingeren i bevægelse skriver, og går derefter videre.«

(Dr. Martin Luther King, 1967)

NYHEDSORIENTERING JANUAR: Finanskrak i Luften: Et Nyt Paradigme nu!

Det sammenbrud af det transatlantiske finansielle system, som allerede er indledt på verdens børser, er ikke en udefrakommende naturkatastrofe, men en følge af en politik dikteret fra finansverdenen, der har været fundamentalt forkert. Hvis vi erkender det, kan vi erstatte de nuværende defekte værdier med et nyt paradigme, der vil sætte os i stand til ikke blot at overvinde krisen, men også skabe den største renæssance i menneskehedens historie. De første nødtiltag er den 4-punktsplan, som Lyndon LaRouche og Schiller Instituttet har fremlagt: 1) Indførelse af en Glass/Steagall-bankopdeling, der adskiller normal, samfundsgavnlig bankvirksomhed fra den finansspekulation, der i stigende grad har overtaget bankerne og finansverdenen; 2) National regulering og styring af finansverdenen inkl. udstedelse af statslige kreditter til opbygning af økonomien; 3) Iværksættelse af store infrastrukturprojekter, som f.eks. en Kattegatbro og et dansk magnettoget; og 4) Målrettet satsning på de videnskabelige felter, som f.eks. kernekraft, fusionskraft og rumforskning, der vil løfte hele samfundet op på et højere niveau. Samtidigt skal der så være en renæssance, hvor vi tager de bedste og smukkeste af vor nations og menneskehedens åndelige frembringelser, som f.eks. klassisk musik og kunst, og lader dem være den standard, vi sætter for menneskelig interaktion

og aktivitet.

Vi bringer her første tredjedel af en tale, som Schiller Instituttets danske formand Tom Gillesberg holdt den 4. januar 2016, om det bail-in, der er i vente som svar på finanssammenbruddet, og som kan høres i sin helhed på <http://schillerinstitut.dk/si/?p=10983>

Download (PDF, Unknown)

Briterne fremskynder bail-in og folkemord, mens markeder bryder sammen

*Sekundær leder fra LaRouchePAC, 13. januar 2016 – »Sælg alt undtagen guldrandede obligationer«, skrev kreditchef for Dronningens egen Royal Bank of Scotland (RBS) i en nylig besked til klienter, iflg. en artikel den 11. januar af Ambrose Evans-Pritchard, der blev udgivet i London *Telegraph*. RBS's Andrew Roberts forudsagde, alt imens han dumt kaldte Kina for »epicentret« for det, der rent faktisk er en nedsmeltning af hele det transatlantiske finanssystem, et styrtdyk på aktiemarkederne i USA og Det forenede Kongerige (U.K.) på op til 20 %, en oliepris, der kunne falde til så lidt som \$16 tønden (et fald på 50 % fra tirsdagens Brent råoliepris på lidt under \$32), og at en Federal Reserve og Bank of England i panik måtte skifte banehalvdel og på kort sigt igen starte op med kvantitativ lempelse ('pengetrykning').*

Det igangværende blodbad inden for råvarer, og især olie,

ligger hver eneste spekulativ bankier på denne planet på sinde. Morgan Stanley advarer om en pris på \$20 tønden; Goldman Sachs siger, at olieoplagringstanke snart kunne nå en grænse, der ville »fremtvinge et omgående stop for nogen produktion«; og et undersøgelsesnotat fra Barclays advarer, at »den seneste tids fald i priser på betydningsfulde råvarer nu er større end under nogen krise i de seneste 30 år, og spekulativ positionering meget mere negativ end den var selv på højden af finanskrisen«. *Bloomberg* elektroniske tjeneste karakteriserede mandagens oliehandel som simpelthen »vanvid«, og *Wall Street Journal* advarede om, at amerikanske olie- og gasproducenter i øjeblikket taber \$2 mia. om ugen, og at, med det aktuelle prisniveau – for ikke at tale om de yderligere dråber, der kommer – vil hele en tredjedel af sådanne olie- og gasselskaber gå bankerot i løbet af i år.

Men nedsmeltningen opstod ikke olie- og råvaremarkedet, og den slutter bestemt heller ikke dér. Det britiske boligmarked står også for at kollapse, som det bemærkes i *Telegraph* i en artikel den 10. jan. med overskriften, »**Huspriser i Storbritannien vil gå i bund med opløsningen af de globale priser på værdipapirer**«.

De skriver, at den globale nedsmeltning af priser på værdipapirer allerede har ramt råvarer og aktier, og snart vil ramme boligsektoren, som de beskriver som »en tikkende bombe«. Et stort problem i den britiske boligboble er det, de kalder »køb til udlejning«, dvs. folk, der har købt boligheder, ikke for at bo i dem, men for at leje dem ud til andre, mens de spekulerer i, hvad de håber, vil være en endeløs værdipapirsboble – meget lig »svirp-fænomenet« (dvs. køb og hurtigt videresalg af boliger for en hurtig fortjeneste) og subprime-huslånene i USA i midten af 2000'erne. En undersøgelse af udlejere antydede, at 200.000 har planer om at forlade sektoren. »Den hastige vækst af køb-til-udlejning i løbet af det seneste årti ser ud til at være klar til at blive banket ind i en tilbagegang.« Dette vil krydse ind i en

relateret boble: »Husstande i Storbritannien er simpelthen ved at drukne i gæld for omkring 40 mia. pund, iflg. de seneste tal fra Kontoret for Budgetansvarlighed.«

Og så er der den stigende panikflugt af kapital, i takt med, at bail-in-ekspropriationer sætter ind – både fra carry trade[1] destinationer såsom Brasilien tilbage til USA og Europa, og inden for Europa fra klassen af de sydlige lande, Italien, Spanien, Portugal osv., ind i tyske og hollandske banker. Men disse banker udlåner ikke disse forøgede midler, hverken til forbrugere eller foretagender, og ikke engang til andre banker på interbank-markedet med dag-til-dag handel. I stedet parkerer de midlerne i ECB, hvor de indtjener en *negativ* rentesats.

Briternes politiske respons til den igangværende nedsmeltning er, forudsigeligt nok, at dræbe folk med bail-in-udplyndring, som vi har dokumenteret det her på hjemmesiden.

[1] En strategi, hvor en investor låner penge til en lav rente for at investere i værdipapirer, der kan forventes at give et højere afkast. (-red.)

Bail-in-regel-rodet i EU-medlemslande

7. januar 2016 – Bail-in-reglerne vil tilsyneladende blive implementeret forskelligt i de forskellige EU-medlemslande. Små virksomheder er ekskluderet fra bail-in i den tekst, som Det europæiske Parlament har vedtaget og, f.eks., i den italienske lov for gennemførelse. Det er ikke tilfældet i

Tyskland, i hvert fald ikke ifølge et brev, som Post Bank har udsendt til sine kunder. Brevet siger blandt andet, at for »virksomhedskonti gælder grænsen på 100.000 euro pr. indskyder«. Med andre ord kunne selskaber, i tilfælde af bail-in, se alle deres penge, der overstiger 100.000 euro, blive konfiskeret.

»Men en konto, hvor to eller flere personer har adgang som medlemmer af et personligt firma, selskab eller sammenslutning eller lignende, uden juridisk personlighed, vil blive slået sammen under udregningen af den øverste grænse på 100.000 euro og behandlet som indskud fra en enkelt indskyder.«

Dette tilbyder et smuthul i den EU-tekst, der siger,

»de følgende har samme prioritetsorden, der er højere end den orden, som krav fra almindelige, ubeskyttede kreditorer uden præference har:

- Den del af kvalificerede indskud fra individer og mikro-, små- eller mellemstore virksomheder, der overstiger dækningsniveauet iflg. bestemmelserne i artikel 6 af Direktivet 2014/49/EU;«

Den italienske lov har vedtaget denne formulering ordret.

Det er imidlertid kun en prioritetsorden for teoretiske godtgørelser, der er fastlagt, og ikke beløbet. Det beror alt sammen på »menneskers, ikke lovens, skøn«, som prof. Paolo Savona afslørede, i Milano Finanza (se 6. jan., <http://schillerinstitut.dk/si/?p=11036>).

Foto: EU-parlamentet i Strasbourg, eller Babelstårnet, eller det skæve tårn i P-eu-sa, måske?

Bevar fokus på Wall Street/London-nedsmeltningen

7. januar 2016 – Onsdag var endnu en dag med jordskred på aktie- og obligationsmarkedet, som medierne universelt har givet Kinas aktiemarked og valuta skylden for. Disse beskyldninger nåede grænsen for det absurde, da Kinas regering meddelte, midt på dagen i Europa, at den, fra og med 8. jan., ikke længere ville suspendere handel på markedet med »strømafbrudelser«, og ville lade markedsniveauet bevæge sig derhen, hvor det ville – og dette hævdedes i de amerikanske finansmedier at have standset den globale deroute på aktiemarkedene! Hvordan det skulle forestille at være gået til, blev ikke forklaret. Men i al fald, så tog derouten atter fat i løbet af den europæiske og amerikanske eftermiddag, med styrtdyk i aktierne i olie-, bank- og råvaresektorerne i spidsen.

Wall Streets, Londons og de europæiske bankers gæld, der er baseret på råvare- og ejendomsmarkedet, og som ikke kan indløses, fortsætter med at være drivkraften bag kollapset, der i realiteten er udløst af »bail-in«-reglernes ikrafttræden (1. jan. 2016), der nu er i færd med at sænke banker og deres indskydere i hele det transatlantiske område.

Financial Times havde den 7. januar en artikel, der afslørede, hvad bank-bail-in har udløst i Europa. Med den beskedne titel, »Investorer gør voldsomt indsigelse mod bank-bail-in«, rapporterer artiklen om en lidet bemærket kendsgerning. Banker i Europa (og også i USA) er nu blevet pålagt at rejse kapital for hundreder af milliarder af euro, i form af de såkaldte »bail-in-obligationer« i 2016 – obligationer, der kan eksproprieres efter dekret fra de europæiske

bankopløsningsmyndigheder i Bruxelles, når banken bliver insolvent eller nærmer sig insolvens. Men Europas banker rejste kun 196 mia. euro i alt i obligationer i 2015. Det var 10 % mindre end i 2014, og beløbet er faldet hvert år, siden 2009.

Disse banker kan således ikke rejse de hundreder af milliarder i »bail-in-obligationer« i 2016. Dernæst kommer *Financial Times* frem til pointen med det »sorte nul« på bankernes bundlinje. Mange hundrede banker vil forsvinde.

»Davide Serra, direktør for Algebris-fonden, der investerer i bankgæld, siger: 'Hvis man er en lille, europæisk bank, bør ens renteomkostninger ved udstedelse af seniorgæld (dvs. 'foranstillet' gæld, der har førsteprioritet mht. indfrielse ved en evt. konkurs i forhold til anden 'efterstillet' gæld, - red.), gå voldsomt i vejret. Dette bør også udløse en konsolidering af de mindre banker, da mange af dem kunne blive udelukket af obligationsmarkedet', advarer han.«

Faldet i udstedelsen af obligationer i 2015 er mere bemærkelsesværdigt, eftersom nationale finansmyndigheder forsøgte at få banker til at genkapitalisere og sælge »tabs-absorberende gæld« (bail-in-obligationer) i 2015, før Enhedsmyndigheden for bankopløsnings-fascisterne tog over. Men, som *FT* beskriver det, så konverterede banker i Italien, Grækenland og andre steder i stedet obligationsgæld til egenkapital – aktier – »med betydelig discount« eller tab for obligationsindehaverne. »Genkapitaliseringen« af de græske banker i efteråret 2015 skete næsten udelukkende på denne måde – gennem en delvis ekspropriering af indehavere af bankobligationer »med det formål at undgå at ekspropriere (bail-in) større indskydere«. Disse »større indskydere« ville have været forretningsforetagender, der ville være blevet – og i 2016 vil blive – udslettet over en kam.

Fremtrædende italiensk bankmand siger, EU's bail-in-regime er ulovligt

5. januar 2016 – Den tidligere regeringsminister, tidligere højtplaceret person i Banca d'Italia (centralbanken) og tidligere chef for Italiens Statens Indskudsgarantifond (FITD), Paolo Savona, har i en artikel for *Milano Finanza* skrevet, at den nye, EU-mekanisme for bankopløsning (BRRD) er »et klassisk ikke-liberalt system, hvor borgerne regeres af mennesker, og ikke love – en tilstand, som vi troede historien havde besejret. Retningslinjerne for Opløsning af kriseramte banker har de typiske træk ved europæiske traktater og regulativer, der forudser alt undtagen de tilfælde, der virkelig betyder noget, i tilfælde af store krise. Når sidstnævnte indtræffer, begynder man at diskutere, med skader som følge af forsinkede beslutninger og kompromis-rodet mellem regeringerne.«

»Jeg kæmpede imod den godkendte mekanisme lige så længe, som jeg fik lov til det af dem, der foretrækker regering ved mennesker frem for regering ved lov. Den aktuelle beskyttelses-'plan' for bankindskud kan ikke garantere, hvad den lover, af en række årsager, der alle er dokumenteret i FITD's arkiver«, skrev Savona.

Heriblandt er: »Definitionen af garanterede indskud er upræcis og åben over for manipulationer og svindel ...; den tilbudte garanti svarer ikke til bankernes virkelige evne til at intervenere«, og »den kommende fond er utilstrækkelig i forhold til risiciene; desuden, når fonden først bliver brugt, bliver dens genopbygning et bundløst kar ...«

Hvis bankindskydere og kontohavere skal beskyttes, bør det være regeringen, og ikke bankerne, der skal beskytte dem.

»Regering, der ved undladelse eller gennem valg af økonomisk politik ligger til grund for systemiske kriser, skal involveres i løsningen af bankkriser ifølge udtrykkelige og gerne klare regler for gennemførelsen ... Eftersom EU's retningslinjer, der er vedtaget af Italien, tilsigter at holde medlemsstaterne [statsbudgettet, -red.] ude af bankkrisernes finansielle implikationer, bliver staterne i teorien deres ansvar kvit, men et andet, ikke-liberalt princip introduceres i systemet, nemlig, at staten, gennem centralbanker, dumper sine fejltagelser på skuldrene af borgeren.«

Savona sluttede med at sige, at de få aspekter, han her havde adresseret, var tilstrækkeligt til at rejse spørgsmålet om »en multipelt krænkede Forfatning«.

I en tidligere artikel for *Italia Oggi* havde Savona adresseret den nylige bail-out/bail-in af fire italienske banker på en meget kritisk måde. Det italienske banksystem har bestemt begået fejl i vurderingen af kreditrisiko, skrev Savona, »men en stor del af dets problemer kommer fra forkert finanspolitik i USA, som er blevet passivt accepteret og forværret af det meste af resten af verden, frem for alt af City of London, der har spillet hovedrollen i udbredelsen af derivater, inklusive subprime-lån«.

Ét minut før midnat; Tiden er inde til at

fordømme den saudiske barbarisme og Wall Street

Leder fra LaRouchePAC, USA, 4. januar 2016:

Retfærdighed for ofrene for angrebene 11. sept. 2001 er for længe blevet forhindret af George W. Bush og Barack Obama; og nu afhænger en afværgelse af en verdenskrig netop af, at denne retfærdighed sker fyldest.

Det barbariske, saudiske regimes massehenrettelser den 2. jan., der nu igen polariserer hele den muslimske verden, må fordømmes bredt af alle civiliserede folk, før de saudiske handlinger udløser en ny, global krig.

Det første, omgående skridt må være den omgående frigivelse af de hemmelige 28 sider fra den oprindelige Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september, der udlagde det saudiske monarkis direkte rolle i organiseringen af disse angreb på New York og Washington. Præsident George W. Bush begravede disse 28 sider, og præsident Barack Obama har holdt dem begravet. Lovforslagene i hhv. Repræsentanternes Hus og Senatet, hhv. H. Res. 14 og S. 1471, kræver disse sider frigivelse. Men tiden er nu inde til at bringe indholdet af disse 28 sider til salen, til debat, i Huset og Senatet, og til alle amerikanere.

Havde disse oplysninger været offentliggjort, ville der ikke have været nogen trussel fra Islamisk Stat i dag, og det saudiske sponsorskab af global, jihadistisk terror ville være blevet standset for 13 år siden. Bush' og Obamas handlinger, hvor de har beskyttet denne beskidte, saudiske hemmelighed, svarer til forræderi imod det amerikanske folk, og først og fremmest de 3.000 amerikanere, der omkom under angrebene den 11. september, 2001.

De barbariske massehenrettelser den 2. januar turde være de

klareste påmindelser om, at dette lederskab af Kongedømmet ikke kan skelnes fra lederskabet af ISIS.

Vi står også ét minut før midnat, før et finanskrak, der er i sine virkninger på folk er værre end i 2008.

I dag, den 4. jan., træder politikken med »bail-in« i kraft over hele Europa og i USA. Regeringens finanstillidsfolk og bankierer kender politikken; men det gør du sandsynligvis ikke: De vil forsøge at »gen-kapitalisere« alle banker, der går konkurs, ved at inddrage deres kreditorers obligationer, og dernæst tage kontohavernes penge.

Og der vil være banker, der krakker. I Europa har en række bankkonkurser og »bail-in«-begivenheder af kontohaverne allerede ramt Italien og Portugal lige før Nytårsdag. I det amerikanske finanssystem er boblen af »jungkæld«, der er knyttet til råvarer, blevet 150 % større, end ejendomsboblen af subprime-lån i 2008 nogensinde var; og den forfaldne del af denne junkgæld steg pludselig i december måned til 25 % – det er lige så højt, som betalingsstandsningen på subprime-boliglån nåede op på, før bankerne krakkede.

Klar og direkte handling imod Wall Street kræves. Svindlen med »bail-in« er blevet godkendt af præsident Obama og vedtaget ved lov, i Dodd/Frank-loven, gennem en fej og korrupt amerikansk Kongres. Denne Kongres træder igen sammen tirsdag, den 5. januar – og de må omgående holdes til ilden.

Kongressen kunne have lukket Wall Street-kasinoet ned i 2010 ved at genindføre Glass/Steagall-loven og andre tiltag lig dem, præsident Franklin Roosevelt indførte i de første måneder af sin embedsperiode. I stedet bukkede Kongressen under for Wall Street. De vedtog bailout – statslige redningspakker – for milliarder og dernæst en Dodd/Frank-lov, der nu står for at frembringe den endnu mere ødelæggende »bail-in« – dvs. en ekspropriering af jeres kontoindeståender og en overdragelse af midlerne til insolvente banker. Nu kan Wall Street/London-

banksystemet, der er klar til at eksplodere, virkelig slå jer ihjel.

Der bør ikke tages flere bailouts, eller nogen bail-ins, i betragtning. Wall Street har ikke myndighed til at kræve denne dårlige gæld indfriet, eller erstatte den med jeres bankindeståender. For at forhindre en økonomisk katastrofe og generel krig, luk Wall Street og Obama ned. Tving dem til at gennemføre Glass/Steagall nu! Lovforslag i Huset HR 381 og i Senatet S. 1709.

Den tidligere guvernør for Maryland, Martin O'Malley, har klarere end nogen anden præsidentkandidat erklæret sin hensigt om at genindføre Glass-Steagall – *Wall Street Journal* kaldte ham »Wall Streets fjende nummer ét« som resultat. Vil han få den nødvendige støtte til at gøre det?

**Dansk SPECIAL LaRouchePAC
webcast 30. dec. 2015:
Det er ét minut før midnat;
vi må gennemtvinge handling
nu!**

Hvorfor tolererer man i Europas tilfælde fortsat eksistensen af en Eurozone, der idémessigt var bankerot fra første dag, den blev skabt? Hvorfor tolererer man fortsat en Europæisk

Kommission i Bruxelles, og en Europæisk Union, der er en rent destruktiv, bogstavelig talt satanisk institution? Hvorfor tolererer man, og går på kattepoter rundt om, den kendsgerning, at Paven, i sin encyklika om global opvarmning, accepterede en britisk politik for folkemord?

Download (PDF, Unknown)